

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 160/2013-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. marca 2013 predbežne prerokoval sťažnosť PhDr. M. K., K., ktorou namieta porušenie „*základných ľudských práv a slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy*“ uznesením Okresného súdu Michalovce sp. zn. 16 Er/751/2006 zo 16. novembra 2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PhDr. M. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. decembra 2012 doručená sťažnosť PhDr. M. K., K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie „*základných ľudských práv a slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy*“ uznesením Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 16 Er/751/2006 zo 16. novembra 2011.

Sťažovateľ v sťažnosti uvádza:

„Dňa 12. októbra 2010 som požiadal Okresný súd Michalovce o zastavenie exekúcie, v ktorej som uviedol dôvody na zastavenie. Až na výzvu zo dňa 17. októbra 2011 prijal uznesenie zo dňa 16. novembra 2011 č. 16 Er/751/2006 Ex 475/06, ktorým rozhodol, že návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 11. októbra 2010 a na urgenciu zo dňa 17. októbra zamietla z dôvodu, že som neuviedol dôvod na zastavenie exekúcie, čo nie je pravda, lebo dôvody na zastavenie, ktoré som súdu uviedol, zopakoval v uznesení. Podľa ustanovenia § 201 O. s. p. podľa mňa mám právo podať odvolanie proti takémuto uzneseniu a sudkyňa uviedla, že takéto právo nemám, takže mi zobrala možnosť využiť opravný prostriedok. ...

Od vymáhania sumy 523,07 Eur s príslušenstvom už súdny exekútor Ing. Š. V. v roku 2007 upustil. Dal mi to na vedomie listom č. Ex 475/06 zo 14. apríla 2007. Takže nerozumiem, prečo túto sumu odo mňa zase vymáhal. Tak isto ma o tomto zastavení exekúcie upovedomila Sociálna poisťovňa B. a zrazené peniaze mi vrátila.

... po zastavení exekúcie už túto nemožno obnoviť. Podľa Zákona 233/1995 Z. z. § 60 ods. b., a § 61 navrátenie do predošlého stavu je v exekučnom konaní vylúčené. ...

Okresnému súdu Michalovce som uviedol, že podľa § 57 ods. 1, pís. a, a pís. g Exekučného poriadku, exekúciu súd mal zastaviť z dôvodu splnených podmienok a to:

a/ ak sa začala a rozhodnutie sa dosiaľ nestalo vykonateľným. Rozsudok Krajského súdu Košice sa stal právoplatným 18. júla 2005. Exekúcia započala 5. marca 2007. Súdny exekútor od exekúcie upustil dňa 14. apríla 2007.

b/ exekúciu súd vyhlási za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať. Súdny exekútor Ing. Š. V. dňa 14. apríla 2007, číslo Ex 475/06 od exekúcie upustil. Po zastavení už túto nemožno obnoviť. Podľa Exekučného zákona 233/1995 Z. z. § 61 navrátenie do pôvodného stavu je v exekučnom konaní vylúčené.

Bol tu tiež porušený zákon o pôde 229/91 Zb. podľa ktorého všetky procesné náklady súvisiace s konaním o reštitúciách znáša štát, tak ako je to uvedené v § 10. Z toho je zrejmé, že ja som nebol povinný zaplatiť žiadny poplatok, teda ani trovy konania, pretože išlo o moju pôdu, o ktorej sa konalo v reštitúciách. Myslím si, že súd porušil zákon, keď mi tento poplatok vyrubil a že sa neriadil uvedeným Zákonom o reštitúciách.

Očakávam od Ústavného súdu Slovenskej republiky Košice, že podľa Článku 127 Ústavy Slovenskej republiky sťažnosť proti Okresnému súdu Michalovce komplexne preverí a nespravodlivé rozhodnutia Okresného súdu Michalovce zruší. “

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon

o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu je na posúdenie predmetnej veci podstatné, v akom rozsahu vymedzí navrhovateľ, príp. navrhovatelia svoj návrh v petite (návrhu na rozhodnutie). Z obsahu sťažnosti a predovšetkým jej petitu (návrhu na rozhodnutie) vyplýva, že sťažovateľ namieta porušenie „*základných ľudských práv a slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy*“ uznesením okresného súdu sp. zn. 16 Er/751/2006 zo 16. novembra 2011.

Okresný súd v predmetnom konaní rozhodol uznesením sp. zn. 16 Er 751/2006 zo 16. novembra 2011 tak, že návrh sťažovateľa na zastavenie exekúcie z 11. októbra 2010 a zo 17. októbra 2011 zamietol. Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že namietané uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť 28. novembra 2011, pričom sťažovateľ podal sťažnosť na poštovú prepravu 10. decembra 2012, t. j. zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, čo zakladá dôvod na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku stratilo opodstatnenie zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. marca 2013